

Затова билъ хванатъ и затворенъ за нѣколко дни. Щомъ го пуснали, изчезналъ една нощъ и се озовалъ въ хайдушката чета на войводата Панайотъ Хитовъ.

Народенъ борецъ въ Балкана.

Отъ разкази на други хора Хаджията разбралъ, че най-безстрашниятъ, най-пъргавиятъ и най-вездесжиятъ юнакъ и войвода въ Сливенския Балканъ е Панайотъ Хитовъ, чиито мустаци приличали на бухнали кждели.

Въ гърдитъ на младия, ала не проявенъ още войвода, кипѣла буря отъ яростъ и гнѣвъъ противъ турци и гърци. Една тъмна нощъ Хаджи Димитъръ неочаквано се явилъ предъ майка си, грабва ржката ѝ и горещо я цѣлува. Старата жена е учудена.

Въ дѣсно: братътъ на Хаджи Димитра, Тодоръ х. Асеновъ, касиеръ на четата. Въ лѣво: С. Пѣевъ отъ Велесъ.

— Прощавай, мамо, тръгвамъ по народна работа — да отмъстя за клетитъ бащи, братя и народни мъченици, които лежатъ въ вонещи и влажни тъмници.

Майка му станала да го изпрати съ нѣкои връзки, въ които имало нѣща за ядене. Ала где го Хаджията? Като невидимъ духъ, той излетѣлъ на Балкана и се наредилъ въ четата на мустакатия войвода Панайотъ Хитовъ.

Въ четата той намѣрилъ братъ си Тодора, роднината на Хитова Стоянъ Папазовъ, смѣлиятъ знаменосецъ Ни-